

§. XVIII.

In precedenti paragraph. de confessione Testatoris s. defuncti, in præjudicium sui ipsius factâ dixi; sequitur ergò quid de confessione in præjudicium heredum facta censendum sit. Quod ut melius explicetur, discrimen erit instituendum; An scilicet cum causa, an verò sine ea aliquid confessus fuerit: Si cum causa expresserit confessionem, e.g. *Marvio centum debeo exemptione equi &c.* omninò tenebuntur heredes. Sin verò causa nulla fuerit adjecta, iterum distingvo ita: Aut confessionem suam testator juramento corroboravit, aut non corroboravit? Posteriori casu si heredes causam abesse probare poterunt, ab actione instituta removebitur Actor, quod clare patet ex *l. 93. §. 1. ff. de legat. 3.* ubi testator ita cavet: *Semproniæ Mulieri meæ reddi jubeo ab heredibus meis centum aureos, quos mutuo acceperam.* Queritur nunc, postquam Mulier Sempronia petens victa fuerit istos 100. aureos nunquam mutuo Marito dedisse, utrumne ex alio capite petere possit 100. istos aureos? Et respondet *Scævola* quod sic; videlicet tanquam ex fideicommissio, quam removeatur ab actione mutui. vid. quoque *l. 28. §. f. ff. de liberat. legat.* Sin verò Testator juramento approbaverit & ideò robur firmissimum addiderit confessioni suæ, aut tantum se jurasse affirmaverit, tunc standum est scripturæ per text. express. in *l. 39. §. 5. ff. de legat. 3.* Servanda igitur est ejusmodi confessio ob jurisjurandi imprimis religionem, vid. *l. 77. §. 23. ff. de legat. 2.* Et heres, nisi se gravatum esse ultra legitimam dicat, haud ita facile sese opponere potest. Legitimæ tamen, quemadmodum non expressè, ita ne tacitè gravamen ullum à Testatore apponi debet. vid. *Perez. in C. b. n. 22.*